

[Indenrigsministeren.]

kommende kan siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat, har regeringen fundet det rimeligt, at en vis del af den kommunale indkomstskat for de personer, for hvilke de to nævnte kommuner er skattekommuner, undtages fra fordeling.

Endvidere foreslås en forlængelse af den frist, inden hvilken en kommune skal gøre anmeldelse, såfremt den finder, at fordelingen af en persons kommuneskat er urigtig. Den nugældende frist har i en række tilfælde vist sig utilstrækkelig og foreslås forlænget med 3 måneder.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

I folketingsåret 1971-72 fremsatte jeg med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber i folketinget forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v., hvorved der skulle åbnes adgang for udstedelse af næringsadkomst til filialer af selskaber hjemmehørende i et fællesmarkedsland.

Efter første behandling i folketinget blev lovforslaget henvist til et udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde, idet behandlingen af lovforslagene i forbindelse med Danmarks indtræden i EF blev udsat til efter folkeafstemningen den 2. oktober 1972.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, har Industrirådet, Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark og Bryggeriarbejdernes Forbund rettet henvendelse til dette udvalg med ønsket om en tilføjelse til loven med det formål at hindre personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, i at få alkoholbevilling.

Forholdet er det, at restaurationsloven i sin nuværende form forbyder drikkevarereleverandører ved indskud, lån eller usædvanlig kredit at deltage i finansieringen af restaurationer med alkoholbevilling, men ikke indeholder noget forbud mod, at drikkeva-

releverandører selv driver restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Det er på denne baggrund, at organisationerne anser det for tvivlsomt, om de gældende finansieringsbestemmelser efter en dansk tilslutning til EF, som vil åbne adgang til, at udenlandske personer og selskaber kan drive restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling her i landet, vil give tilstrækkelig sikkerhed for at opretholde den nuværende tilstand, hvorefter bryggerier og vinhandlere m. v., uanset at loven ikke indeholder noget forbud herimod, ikke giver sig af med at drive restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke.

Som det fremgår af henvendelserne til udvalget, har den nuværende tilstand tilslutning fra alle sider inden for branchen, og man føler det som en tilfredsstillende ordning, man må ønske bevaret her i landet.

Det foreliggende lovforslag tager sigte herpå. Der bliver efter forslaget ikke tale om nogen form for forskelsbehandling af danske og udenlandske firmaer. Forslaget vil således ikke stille udenlandske virksomheder i en svagere konkurrenceposition i forhold til danske. Det er alene hensigten at hindre, at virksomheder inden for drikkevarerbranchen efter en dansk tilslutning til EF skulle skaffe sig dominerende indflydelse på dansk restaurationsliv, således som tilfældet er i England og en række fællesmarkedslande.

For at opfylde det ønskede formål er det nødvendigt, at lovens bestemmelser udelukker enhver drikkevarereleverandør fra at beskæftige sig med restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke. I forslagens § 1, nr. 2, foreslås derfor, at alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra handelsministeren kan meddeles personer eller selskaber m. v., som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Ej heller kan alkoholbevilling uden tilladelse fra handelsministeren meddeles selskaber m. v., i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse fremstiller eller forhandler drikkevarer.

Lovforslaget medfører ingen ændringer i den liberalisering, som blev gennemført ved restaurationsloven af 1970, hvorefter det tidligere gældende forbud mod, at en restauratør driver flere restaurationsvirksomheder, blev ophævet. På samme måde, som det nu gældende finansieringsforbud ikke hin-